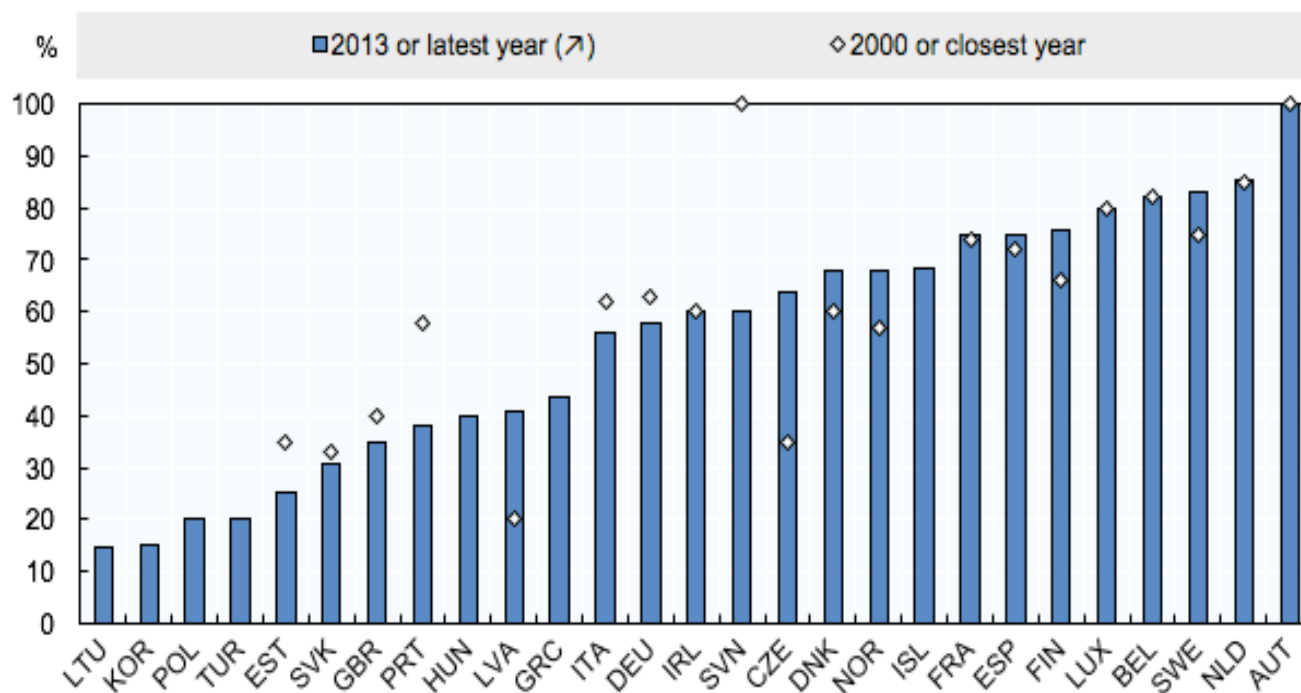

Zorganizowanie pracodawców w państwach OECD wciąż stabilne w porównaniu do związków zawodowych

Żyjemy w kraju, w którym podstawą ustroju gospodarczego zgodnie z zapisem konstytucji jest społeczna gospodarka rynkowa opierająca się m.in. na dialogu i współpracy partnerskiej. Według badaczy z OECD zorganizowanie pracodawców w państwach rozwiniętego kapitalizmu wykazuje wyjątkową stabilność w porównaniu z wyraźnym spadkiem zasięgu związków zawodowych. Ocena nie jest jednak tak jednoznaczna jak wynikałoby to z danych statystycznych. Oficjalne dane są bardzo

ograniczone i opierają się przede wszystkim na sprawozdaniach samych zainteresowanych organizacji. Na dodatek, nie uwzględniają zjawiska podwójnej afiliacji, które w przypadku związków zawodowych należy do rzadkości. Średni poziom zorganizowania pracodawców w 26 krajach OECD wyniósł 51% w 2017 r. Występuje wyraźna przewaga firm zatrudniających pracowników w przemyśle i budownictwie oraz w sektorze dużych i średnich przedsiębiorstw.

Wykres. Dynamika zmian zasięgu organizacji pracodawców w państwach OECD w latach 2010-13

Dane za: S. Cazes, A. Garnero, S. Martin, *The state of trade unions, employer organisations, and collective bargaining in OECD countries*

Z wysokim poziomem zorganizowania pracodawców mamy do czynienia w takich państwach jak Holandia, Szwecja, Belgia i Luksemburg (w Austrii jest to 100% z powodu istniejącego tam obowiązku zrzeszania wszystkich firm, nb. budzi to pytania jak to się ma do tzw. negatywnego aspektu prawa koalicji). Współczynnik ten jest natomiast bardzo niski w krajach Europy Środkowo-Wschodniej, Korei i Turcji.

W ocenie badaczy stabilność tę udało się utrzymać, dzięki temu, że organizacje pracodawców były w stanie dostosować swoją strukturę organizacyjną oraz swoją działalność do zmieniających się potrzeb biznesowych (na przykład poprzez oferowanie szkoleń w zakresie negocjacji, reprezentacji prawnej, i informacji przemysłowej, doradztwa w zakre-

sie bezpieczeństwa i higieny pracy, badań wynagrodzeń i marketingu). W Europie jedynie w Słowenii i Portugalii zasięg organizacji pracodawców szybko spadał w ostatnich latach. W tym pierwszym kraju wynika to zapewne z odejścia od obligatoryjności zrzeszania się (od 2006 r.), natomiast w Portugalii jest to z całą pewnością związane z reformą prawa pracy i będącym tego konsekwencją upadkiem znaczenia układów zbiorowych w wyniku działań antykryzysowych podjętych po interwencji „trojki”. Interesujący jest niewątpliwie wynikający z zaprezentowanych danych wyraźny wzrost zorganizowania pracodawców w Czechach i Łotwie.

Obserwator subiektywno-obiektywny